

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7MCdo/11/2011
Identifikačné číslo spisu:	1308206730
Dátum vydania rozhodnutia:	08.08.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Švecová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1308206730.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa JUDr. Alexandra Floriša - správcu konkurznej podstaty úpadcu VINOPRODUKT, a.s. v konkurze, IČO : 31 381 952, so sídlom vo Zvolene, Kubániho 3, zastúpeného JUDr. Máriou Uheľ Greňovou, advokátkou v Bratislave, Hontianska 7, proti odporcom 1/ V. J., bývajúcemu v N., 2/ M. Z., bývajúcej v N., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 7 C 70/2008, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2010 sp. zn. 3 Co 173/2010, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2010 sp. zn. 3 Co 173/2010 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava III rozsudkom z 1. februára 2010 č.k. 7 C 70/2008-216 určil, že výlučným vlastníkom nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie F. vedený Správou katastra hlavného mesta Bratislavy ako pozemok parcelné číslo 1 528 - vinice vo výmere 2 622 m² a pozemok parcelné číslo 1 529 - ostatné plochy vo výmere 168 m² je VINOPRODUKT, a.s. v konkurze, so sídlom vo Zvolene, Kubániho 2179/3, IČO : 31 381 952. Vo zvyšku (eventuálny petit) návrh zamietol a vyslovil, že o náhrade trov konania rozhodne po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vykonaným dokazovaním mal preukázať, že právni predchodcovia účastníkov konania (M. J., rod. C. ako predávajúca a Vinárske závody n.p. Bratislava ako kupujúci) uzavreli 6. októbra 1959 kúpnu zmluvu, ktorej predmetom boli špecifikované nehnuteľnosti. Od uzavretia kúpnej zmluvy kupujúci a jeho právni nástupcovia (Vinárske závody n.p. Bratislava od 1. júla 1988 ako š.p. zanikli dňom 1. apríla 1991 rozdelením na 9 štátnych podnikov, z ktorých VINOPRODUKT - š.p. Bratislava bol zrušený 10. augusta 1994 bez likvidácie a všetky práva, záväzky a pohľadávky prešli na základe rozhodnutia bývalého Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku na navrhovateľa v zmysle zápisnice o odovzdaní a prevzatí vecí zahrnutých do privatizačného projektu č. 910 z 21. septembra 1994, v súlade s ktorým boli vložené aj špecifikované nehnuteľnosti) predmetné nehnuteľnosti užívali ako svoje, neboli nikým a ničím rušení a teda ich užívali v dobrej viere, že im patria. Na základe toho dospel súd k záveru, že navrhovateľ sporné nehnuteľnosti nadobudol platne uzavretou kúpnu zmluvou a keďže ich v dobrej

viere užíval nepretržite 10 rokov aj samotným vydržaním, pričom odporcovia (zapísaní na LV č. X XXX ako spoluvlastníci nehnuteľností v 1/2 na základe dedičských rozhodnutí) a ich právni predchodcovia nehnuteľnosti neužívali. Námietky odporcu 1/ týkajúce sa výšky kúpnej ceny a podpisu kúpnej zmluvy M. J. vyhodnotil za nedôvodné. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. septembra 2010 sp. zn. 3 Co 173/2010 odvolanie odporcov odmietol a navrhovateľovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uviedol, že odporca 1/, ktorý prevzal rozsudok súdu prvého stupňa 19. mája 2010, podal odvolanie 3. júna 2010 a odporkyňa 2/, ktorá prevzala rozsudok súdu prvého stupňa 7. júna 2010, podala odvolanie 22. júna 2010. Keďže odporcovia v odvolaní neuviedli dôvody odvolania v zmysle § 205 ods. 2 O.s.p. súd ich oboch v súlade s § 209 ods. 1 O.s.p. vyzval na odstránenie väd odvolania. Odporca 1/ doplnil odvolanie podaním z 21. júna 2010 a odporkyňa 2/ podaním zo 16. júla 2010 doručeným súdu 17. augusta 2010. Z dôvodu, že odvolania nespĺňali náležitosti podľa § 205 ods. 1, 2 O.s.p. súd ich odmietol (§ 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p.). Dôvody odvolania neboli doplnené v lehote stanovenej § 205 ods. 3 O.s.p., teda do uplynutia odvolacej lehoty (u odporcu 1/ do 3. júna 2010 a u odporkyne 2/ do 22. júna 2010). Na dôvody doručené súdu po uplynutí lehoty na podanie odvolania (teda po dni 3. júna 2010 a 22. júna 2010) už nemohol odvolací súd v zmysle § 205 ods. 3 O.s.p. prihliadať, lebo v zákonom stanovenej lehote neboli vôbec zdôvodnené. Na záver odvolací súd poukázal na skutočnosť, že neuvedenie odvolacích dôvodov v odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej vydanému v sporovom konaní bráni jeho vecnému vybaveniu a teda pokračovaniu v odvolacom konaní. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal na podnet odporkyne 2/ mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky. Navrhol, aby ho Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že procesným postupom odvolacieho súdu, ktorý odmietol odvolanie bez splnenia zákonných podmienok, pričom výrok jeho rozhodnutia je aj neurčitý, odňal účastníkom možnosť konať pred súdom a nesprávne posúdenie obsahu odvolania odporkyne 2/ (§ 243f ods. 1 písm. a/ v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p. a § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Uviedol, že zo súdneho spisu vyplýva, že okresný súd v rozpore s § 209 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 1 O.s.p. vyzval na doplnenia odvolania (uznesením z 18. júna 2010, č.l. 227) len odporcu 1/ a nie aj odporkyňu 2/, ktorým postupom došlo v konaní k vadám podľa § 243f ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p., ktoré majú za následok zmätočnosť odvolacieho konania. Odhliadnuc od uvedeného bol generálny prokurátor toho názoru, že odvolanie odporkyne 2/, doplnené bez výzvy súdu podaním zo 16. júla 2010 (č.l. 245-246), obsahovalo všetky obligatórne náležitosti odvolania v súlade s § 205 ods. 2 O.s.p., lebo neuvedenie údajov (v čom sa rozhodnutie a postup súdu považujú za nesprávne) nebráni pokračovaniu v odvolacom konaní (rozhodnutie publikované v časopise Zo súdnej praxe pod. č. 1/2000, R ČR 29/2001). Odvolací súd odvolanie odporkyne 2/ zaslal prípisom z 20. júla 2010 na vyjadrenie navrhovateľovi (č.l. 238) a následne ho spolu s doplneným podaním postúpil s vyjadreniami prípisom z 20. augusta 2010 odvolaciemu súdu bez akéhokolvek upozornenia, že by išlo o neúplné odvolanie. Pokiaľ mal odvolací súd za to, že odvolanie neobsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti, bol povinný dodržať procesný postup a odporkyňu 2/ vyzvať na doplnenie náležitostí odvolania, resp. odstránenie väd odvolania a poučiť ju o následkoch ich neodstránenia podľa § 218 ods. 1 O.s.p., t.j. odmietnutia odvolania. Generálny prokurátor sa nestotožnil s názorom krajského súdu, podľa ktorého nedoplnenie náležitostí odvolania do uplynutia odvolacej lehoty (lehoty na podanie odvolania) je s odkazom na § 205 ods. 3 O.s.p. dôvodom na odmietnutie odvolania. Toto ustanovenie sa vzťahuje len na právne perfektné odvolanie, obsahujúce všetky zákonné náležitosti a súvisí s dispozičnou a koncentračnou zásadou, t.j. s právom účastníka disponovať svojím podaním a so snahou zefektívniť a zhospoďárniť občiansky súdny proces. V tomto ustanovení uvedená lehota nevymedzuje čas, dokiaľ má súd povinnosť odstraňovať vady odvolania. Tiež neobsahuje lehotu, v ktorej má odvolateľ povinnosť vady odstrániť, ale lehotu na odstránenie väd určuje súd vo výzve na doplnenie náležitostí v súlade s § 43 ods. 1 O.s.p. Z toho je zrejmé, že lehotu na odstránenie väd odvolania tak nemožno striktno ohraničiť plynutím odvolacej lehoty, ktorý názor bol vyslovený vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. sp. zn. 3 Cdo 202/2004, 1 Cdo 195/2005. Upozornil tiež na účel a charakter právneho inštitútu odmietnutia odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p. Odvolací súd môže odmietnuť odvolanie v prípade, ak neobsahuje zákonné náležitosti, pre nedostatok ktorých nemôže odvolací súd konať a rozhodnúť. Musí ísť teda o také nedostatky, ktoré skutočne bránia jeho vecnému

vybaveniu a pokračovaní v odvolacom konaní. Podľa názoru generálneho prokurátora pri posudzovaní nedostatkov náležitostí odvolania nie je možné aplikovať prílišný formalizmus, ktorý by bol v konečnom dôsledku na úkor účastníka konania. Nesprávnosť vyhodnotenia odvolania odporkyne 2/ odvolacím súdom a nezákonnosť jeho procesného postupu umocňuje skutočnosť, že súd nesplnil svoju povinnosť vyzvať účastníka na odstránenie väd odvolania a odvolanie odmietol. Týmto súčasne porušil s jeho povinnosťou korešpondujúce právo účastníka na odstránenie nedostatkov odvolania s uvedením následkov nesplnenia výzvy v súdom určenej lehote v podobe odmietnutia odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p. Poukázal tiež na neurčitosť výroku uznesenia krajského súdu, z ktorého znenia („odvolanie sa odmieta“) nie je zrejmé, odvolanie ktorého účastníka odmietol. Výrok teda nebol riadne formulovaný v zmysle § 157 ods. 1 O.s.p., preto je v konečnom dôsledku zmätočný.

Odporcovia 1/, 2/ sa s mimoriadnym dovolaním stotožnili.

Navrhovateľ sa k mimoriadnemu dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas (§ 243g O.s.p.) generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243e ods. 1 O.s.p.) po podaní podnetu odporkynou 2/ (§ 243e ods. 2 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je opodstatnené.

Podľa ustanovenia § 243e ods. 2 O.s.p. mimoriadne dovolanie možno podať len proti tomu výroku súdneho rozhodnutia, ktorý účastník konania, osoba dotknutá týmto rozhodnutím alebo osoba poškodená týmto rozhodnutím súdu, namieta.

Podľa ods. 3 tohto ustanovenia generálny prokurátor Slovenskej republiky nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 242 ods. 2 O.s.p.).

V zmysle § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia súdu za podmienok uvedených v § 243e O.s.p., ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p. vyplýva, že dovolací súd je viazaný rozsahom mimoriadneho dovolania, ako aj uplatneným dovolacím dôvodom, vrátane jeho obsahového vymedzenia. Obligatórne sa zaoberá len vadami konania uvedenými v ustanovení § 237 O.s.p. a inými vadami, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Mimoriadne dovolanie ako dovolací dôvod uvádza vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., t.j., že postupom odvolacieho súdu, spočívajúcim v odmietnutí odvolania bez splnenia zákonných podmienok, bola odňatá účastníkom možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu jeho procesných práv a právom chránených záujmov.

Podľa konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky má znaky odňatia možnosti konať pred súdom tiež procesný postup odvolacieho súdu, ktorý odmietne odvolanie bez splnenia podmienok uvedených v § 218 ods. 1 O.s.p. (pozri R 23/1994). Podstata znemožnenia realizácie procesných práv účastníka tu spočíva v odňatí možnosti domôcť sa zákonom predpísaným spôsobom (podaním odvolania) preskúmania vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia z (neexistujúceho) dôvodu majúceho základ v opravnom prostriedku (konkrétne v tom, že odvolanie nemá predpísané náležitosti alebo bolo podané po uplynutí odvolacej lehoty alebo neoprávnenou osobou alebo proti rozhodnutiu, ktoré týmto opravným prostriedkom nemožno napadnúť). Pri tomto vadnom procesnom postupe sa dovolací súd odmietne zaoberať odvolaním, jeho opodstatnenosťou a v ňom uvádzanými odvolacími dôvodmi.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ak bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 209 ods. 1 O.s.p. súd prvého stupňa uznesením vyzve toho, kto podal odvolanie neobsahujúce náležitosti podľa § 205 ods. 1, 2, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d/. Ak sa aj napriek výzve súdu odvolanie nedoplní alebo ak ide o oneskorené odvolanie alebo podané tým, kto naň nie je oprávnený, predloží súd prvého stupňa odvolanie na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Podľa § 211 ods. 1 prvá a tretia veta O.s.p. ak súd prvého stupňa nesprávne postupoval podľa § 209 ods. 1, odvolací súd sám vyzve toho, kto podal odvolanie, aby doplnil chýbajúce náležitosti, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d/. Odvolací súd sám odstráni vady pri doručovaní odvolania a výzvy podľa § 209a ods. 1 O.s.p. tak, že sám vykoná doručovanie.

Podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1, 2, ak boli dodržané podmienky podľa § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1.

Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa bol odporcovi 1/ doručený 19. mája 2010 a odporkyňa 2/ ho prevzala 7. júna 2010. Odporca 1/ podal 3. júna 2010, t.j. v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozsudku odvolanie s tým, že jeho dôvody uvedie dodatočne (č.l. 226) a odvolanie doplnil podaním z 21. júna 2010, doručeným súdu 24. júna 2010 (č.l. 231). Uznesením z 18. júna 2010, ktoré mu bolo doručené 25. júna 2010 (č.l. 228), bol podľa § 209 ods. 1 O.s.p. súdom prvého stupňa vyzvaný, aby odvolanie, nespĺňajúce zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 42 ods. 3 O.s.p.) doplnil v lehote 10 dní s poučením, ako to treba urobiť a o následkoch jeho nedoplnenia. Odporkyňa 2/, ktorá doručila odvolanie z 22. júna 2010 súdu 23. júna 2010 s tým, že bližšie odôvodnenie odvolania doručí súdu dodatočne, nebola na doplnenie odvolania súdom vyzvaná. Doplnenie odvolania zo 16. júla 2010 doručila súdu (bez toho, aby ju na to vyzval) 17. augusta 2010. Po vyjadrení sa navrhovateľa (č.l. 241) k odvolaniam odporcov 1/, 2/, súd prvého stupňa predložil vec (predkladacou správou z 20. augusta 2010, č.l. 249) krajskému súdu na rozhodnutie o opravných prostriedkoch podaných odporcami, ktorý rozhodol uznesením z 30. septembra 2010 v znení jeho výroku „odvolanie sa odmieta“.

Nedostatok akýchkoľvek dôvodov odvolania predpokladá v zmysle citovaného ustanovenia § 209 O.s.p. výzvu súdu na doplnenie dôvodov odvolania a možnosť odvolateľa v lehote 10 dní od jej doručenia odstrániť tento nedostatok. Kým tento nedostatok nie je odstránený, použitie citovaného ustanovenia § 205 ods. 3 O.s.p. neprichádza do úvahy. Procesným dôsledkom nedodržania času, v ktorom odvolateľ má možnosť rozšíriť existujúce, teda pôvodné dôvody odvolania, môže byť len to, že odvolací súd na rozšírené, resp. ďalšie dôvody odvolania neprihliadne. Podľa doslovného znenia § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Táto lehota sa ale vzťahuje na také odvolanie, ktoré má všetky zákonom požadované náležitosti a nedopadá na povinnosť súdu dbať o odstránenie väd odvolania (§ 211 O.s.p.), lebo ustanovenie § 205 ods. 3 O.s.p. ani neurčuje lehotu, v ktorej má odvolateľ možnosť odstrániť vady podaného opravného prostriedku. Pokiaľ sa v odvolaní vyskytnú vady, je povinnosťou súdu vyzvať odvolateľa na ich odstránenie, pričom lehotu na odstránenie vady určuje vo výzve súd (§ 43 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 211 O.s.p.); táto lehota nie je závislá od plynutia odvolacej lehoty. Ak k odstráneniu vady odvolania dôjde do rozhodnutia odvolacieho súdu, je právne významné, že v čase jeho rozhodovania (§ 154 ods. 1 O.s.p.) je vada odstránená, pričom je irelevantné, či k jej odstráneniu došlo po uplynutí odvolacej lehoty (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu uverejnené v časopise Zo súdnej praxe č. 3/2009).

V prejednávanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že odporcovia 1/, 2/ podali odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa pred uplynutím odvolacej lehoty 3. júna 2010 a 23. júna 2010. Odporca 1/ bez uvedenia akýchkoľvek dôvodov s tým, že dôvody uvedie dodatočne a odporkyňa 2/ z dôvodu, že rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s návrhom na jeho zmenu a s tým, že bližšie odôvodnenie zašle súdu dodatočne. Dôvody odvolania odporca 1/ doplnil podaním doručeným súdu 24. júna 2010 (pred doručením výzvy súdu 25. júna 2010) a odporkyňa 2/ doplnila odvolanie podaním doručeným súdu 17. augusta 2010. Odvolací súd za tejto situácie z dôvodov už uvedených nesprávne aplikoval § 205 ods. 3 O.s.p. a pre úplný nedostatok náležitostí odvolania vyplývajúcich z ustanovenia § 205 ods. 1 O.s.p. a bez výzvy odporkyne 2/ na ich doplnenie, nesprávne postupoval, keď neprihliadol na dodatočne zaslané dôvody a bez ďalšieho (vec meritórne neprejednal) a odvolanie odmietol. Týmto postupom odňal účastníkom možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

V súvislosti s argumentáciou uvedenou v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu vo vzťahu k nedostatkom uvedenia odvolacích dôvodov treba uviesť, že odvolací súd môže odmietnuť odvolanie v prípade, ak neobsahuje zákonné náležitosti, pre nedostatok ktorých nemôže odvolací súd konať a rozhodnúť. Musí ísť teda o také nedostatky, ktoré skutočne bránia jeho vecnému vybaveniu a pokračovaniu v odvolacom konaní. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze IV. ÚS z 26. septembra 2002 (publikovanom pod č. 85/2002) vyslovil, že prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný tlak na dopĺňovanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú oporu v zákone, idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonitosti, a nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu. Výklad a používanie procesných ustanovení musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa názoru dovolacieho súdu v danej veci odporcami podaný obsah odvolania (po doplnení) a odporkyňou 2/ formulovaný odvolací návrh (petít) neznemožňoval odvolaciemu súdu pokračovať v odvolacom konaní a o odvolaniach rozhodnúť.

Dôvodná je aj námietka generálneho prokurátora Slovenskej republiky týkajúca sa neurčitosti a tým zmätočnosti výroku rozhodnutia odvolacieho súdu. Týmto odvolací súd rozhodoval (ako vyplýva z jeho odôvodnenia) o odvolaniach odporcu 1/ a odporkyne 2/, teda o samostatných odvolaniach dvoch účastníkov konania, čomu formulácia jeho výroku „Odvolanie sa odmieta“ nezodpovedá.

Vychádzajúc z uvedeného generálny prokurátor Slovenskej republiky preto dôvodne podal mimoriadne dovolanie podľa § 243e O.s.p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. a/ a c/ O.s.p., keďže to vyžadovala ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníkov konania a túto ochranu nebolo možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie krajského súdu v zmysle § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že právny názor vyslovený v tomto rozhodnutí je preň záväzný.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.